

Peranan Gaya Keibubapaan dalam Pencapaian Subjek Sejarah Pelajar Tingkatan 6 di Sabah

(The Role of Parenting Style in History Subject Performance of Form 6 Students in Sabah)

Nor Azlin Abdul Aziz^{1*}, Anuar Ahmad²

¹Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), 43600 Bangi, Selangor, Malaysia.
Email: P117668@siswa.ukm.edu.my

²Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), 43600 Bangi, Selangor, Malaysia.
Email: anuarmd@ukm.edu.my

CORRESPONDING

AUTHOR (*):

Nor Azlin Abdul Aziz
(P117668@siswa.ukm.edu.my)

KATA KUNCI:

Gaya keibubapaan
Autoritatif
Sejarah

KEYWORDS:

Parenting style
Authoritative
History

CITATION:

Nor Azlin Abdul Aziz, & Anuar Ahmad.
(2024). Peranan Gaya Keibubapaan dalam
Pencapaian Subjek Sejarah Pelajar
Tingkatan 6 di Sabah. *Malaysian Journal of
Social Sciences and Humanities (MJSSH)*,
9(3), e002730.
<https://doi.org/10.47405/mjssh.v9i3.2730>

ABSTRAK

Kesan gaya keibubapaan terhadap prestasi akademik pelajar di Malaysia telah diakui secara meluas. Penyelidikan terdahulu secara konsisten menunjukkan pengaruh gaya keibubapaan terhadap pencapaian akademik pelajar, walaupun terdapat kekurangan tumpuan pada bidang khusus Sejarah. Sehubungan dengan itu, kajian kuantitatif ini bertujuan untuk meneroka gaya keibubapaan yang lazim dalam kalangan ibu bapa tingkatan enam di Sabah dan kaitannya dengan prestasi anak-anak mereka dalam mata pelajaran Sejarah. Untuk mengumpul data, pengkaji telah mentadbir soal selidik Baumrind (1991) versi yang telah diubah suai ke atas 60 orang pelajar tingkatan enam di Sabah yang mengikuti pengajian Sejarah. Perisian Statistical Package for The Social Science (SPSS) digunakan untuk menganalisis data, termasuk kekerapan, peratusan, min, sisihan piawai dan analisis korelasi untuk menguji hipotesis kajian. Dapatan kajian mendedahkan bahawa pelajar tingkatan enam cenderung mengalami gaya keibubapaan autoritatif, berbanding gaya autoritarian atau permisif, yang mempunyai implikasi terhadap pencapaian akademik mereka dalam Sejarah. Keputusan analisis korelasi menunjukkan tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya keibubapaan dengan pencapaian subjek sejarah pelajar tingkatan enam di Sabah. Namun, kajian lanjutan diperlukan untuk mengesahkan lagi dapatan kajian dengan faktor-faktor lain yang tidak diukur melalui kajian ini.

ABSTRACT

The effect of parenting style on the academic performance of students in Malaysia has been widely acknowledged. Previous research has consistently shown the influence of parenting style on students' academic achievement, although there is a lack of focus on the specific field of History. In relation to that, this quantitative study aims to

explore the common parenting style among sixth form parents in Sabah and its relationship with their children's performance in the subject of History. To collect data, the researcher administered [Baumrind's \(1991\)](#) modified version of the questionnaire to 60 sixth form students in Sabah who were studying History. Statistical Package for The Social Science (SPSS) software was used to analyze the data, including frequency, percentage, mean, standard deviation and correlation analysis to test the research hypothesis. The findings of the study reveal that sixth form students tend to experience an authoritative parenting style, compared to an authoritarian or permissive style, which has implications for their academic achievement in History. The results of the correlation analysis show that there is no significant relationship between parenting style and sixth form students' history subject achievement in Sabah. However, further research is needed to further confirm the findings of the study with other factors that were not measured through this study.

Sumbangan/Keaslian: Kajian ini menyumbang kepada literatur sedia ada dengan mengkaji satu sahaja faktor terhadap prestasi akademik seterusnya untuk mengetahui hubungannya seiring dengan perubahan semasa.

1. Pengenalan

Semenjak kemerdekaan, tahap pendidikan Malaysia telah melalui proses penambahbaikan dan transformasi, namun isu akademik masih menjadi perhatian semua golongan. Antara faktor yang boleh mempengaruhi akademik pelajar selain sudut kebolehan yang terdapat pada pelajar itu sendiri ialah gaya keibubapaan ([Raop & Razali, 2018](#)). Ibu bapa sepatutnya sedar dan mengetahui gaya keibubapaan yang sesuai untuk membantu anak mereka cemerlang dan menjadi modal insan yang berguna ([Omar & Hamzah, 2016](#)). Salah satu dimensi keterlibatan ibu bapa dalam kajian [Epstein \(2009\)](#) ialah keterlibatan dalam aktiviti pembelajaran di rumah yang mana turut digalakkan oleh ramai perancang dasar pendidikan dan penyelidik dalam kajian mereka ([Ngien et al., 2022](#)).

[Baumrind \(1991\)](#) memperkenalkan satu teori yang terdiri daripada tiga jenis gaya keibubapaan iaitu autoritatif (*authoritative*), autoritarian (*authoritarian*) dan permisif (*permissive*). Menurut [Mokhtar et al. \(2023\)](#) serta [Omar dan Hamzah \(2016\)](#), setiap gaya keibubapaan masing-masing mempunyai ciri-ciri tertentu. Anak-anak akan menurut ibu bapanya kerana bapa borek anak rintik. Perkembangan anak-anak dari segi akademik dan sikap mereka akan dipengaruhi oleh gaya keibubapaan yang diamalkan dalam keluarga masing-masing ([Razali, 2014](#)). Dari segi akademik, kejayaan para pelajar bukan hanya berdasarkan proses pembelajaran di sekolah, namun juga bergantung kepada proses didikan di rumah kerana pendidikan pertama itu bermula di rumah sebelum ke alam persekolahan ([Ismail et al., 2019](#)). Tambahan lagi, Menurut [Md. Johan dan Md. Nazeri \(2010\)](#) dalam [Mahamud et al. \(2018\)](#), ibu bapa boleh membantu mencapai potensi penuh anak-anak mereka dengan penglibatan dalam pelajaran anak-anak.

1.1. Permasalahan Kajian

Majoriti ibu bapa kurang pengetahuan dan kemahiran untuk menangani isu-isu yang timbul dengan berkesan dengan anak-anak mereka. Apabila kanak-kanak bergelut dalam akademik, sesetengah ibu bapa mungkin tidak mengutamakan pendidikan mereka dan sebaliknya bergantung kepada orang lain, seperti datuk dan nenek atau pengasuh, untuk menjaga mereka. Ibu bapa ini lebih menumpukan kepada menyediakan harta benda untuk keluarga daripada memikirkan keperluan anak-anak mereka. Kekurangan nilai yang diletakkan pada pendidikan ini boleh menyebabkan pelajar mencari sumber alternatif keseronokan dan persahabatan. Secara langsung, cara ibu bapa berinteraksi dengan anak-anak mereka akan mempengaruhi prestasi akademik mereka (Ahmad & Mohd, 2016). Penyelidikan oleh Studer dan Diambra (2010) mencadangkan bahawa ibu bapa tanpa latihan yang betul dan gaya keibubapaan yang berkesan mungkin menunjukkan tingkah laku yang melampau apabila ia datang untuk mendidik anak-anak mereka. Didikan kanak-kanak dengan ketara membentuk keperibadian mereka sejak kecil, akhirnya memberi kesan kecermelangan akademik mereka apabila dewasa.

Terdapat dua faktor yang mempengaruhi kecemerlangan menurut Ismail et al. (2020) iaitu faktor luaran dan dalaman (Ting & Surat, 2021). Banyak faktor yang mempengaruhi pencapaian akademik yang dikaji dalam kajian-kajian lepas namun kurang kajian mengenai faktor luaran seperti faktor persekitaran. Salah satu faktor luaran merupakan gaya keibubapaan yang merupakan pengaruh yang amat penting dalam keluarga (Omar & Hamzah, 2016). Menurut Fernandez-Alonso et al. (2017) dalam Ngien et al. (2022), sememangnya keterlibatan ibu bapa dalam akademik anak-anak memberi impak positif dalam peningkatan kejayaan mereka. Namun, sikap ibu bapa yang kurang menilai gaya keibubapaan yang diamalkan tidak akan membawa perubahan dalam kegiatan akademik anak-anak. Selain itu, ada sesetengah ibu bapa yang sering menyalahkan guru dan pentadbiran sekolah dalam mendidik anak mereka adalah tidak patut berlaku (Md. Johan & Md. Nazeri, 2010; Ramalingam et al., 2019).

Menurut Abdul Razak (2015) dalam Ting dan Surat (2021), pencapaian akademik anak-anak juga menjadi kayu ukur atau penentu kepada kejayaan ibu bapa mendidik mereka. Setiap daripada ibu bapa mempunyai impian untuk menyambung ke menara gading selepas tamatnya persekolahan. Tiada seorang pun yang ingin melihat anak mereka mengalami kegagalan. Walau bagaimanapun, tidak semua gaya keibubapaan itu membantu dan memberi pengaruh yang positif kepada kejayaan akademik pelajar (Asnawi et al., 2017). Walaupun terdapat banyak kajian sebelum ini yang menunjukkan pengaruh gaya keibubapaan dalam pencapaian akademik anak-anak namun perbincangan yang spesifik mengenai subjek Sejarah jarang dibincangkan dalam kertas-kertas kajian di Malaysia. Tambahan lagi, kajian ini perlu untuk semua pihak memahami gaya keibubapaan yang terbaik bagi membolehkan pelajar mencapai keputusan yang diharapkan dalam mata pelajaran Sejarah. Ini kerana dengan sokongan ibu bapa, sekolah, kerajaan dan lain-lain, pelajar berpotensi besar untuk melangkah lebih jauh. Justeru, semua pihak perlu bekerjasama untuk memastikan kejayaan pelajar dalam bidang akademik.

1.2. Objektif Kajian

Objektif kajian ini adalah untuk mengetahui hubungan gaya keibubapaan dengan pencapaian subjek Sejarah dalam kalangan pelajar tingkatan 6 di Sabah. Berikut merupakan objektif khusus kajian berdasarkan pernyataan masalah yang dikemukakan:

- i. Mengenal pasti gaya keibubapaan yang paling diterapkan dalam kalangan ibu bapa tingkatan enam di Sabah.
- ii. Mengkaji sejauh manakah tahap hubungan antara gaya keibubapaan dengan pencapaian subjek Sejarah pelajar tingkatan enam di Sabah

1.3. Hipotesis Kajian

Di samping itu, pengkaji menjalankan pengujian hipotesis yang bertujuan untuk menjawab objektif kajian (2).

H0: Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya keibubapaan dengan pencapaian akademik pelajar.

H1: Terdapat hubungan yang signifikan antara gaya keibubapaan dengan pencapaian akademik pelajar.

2. Sorotan Literatur

Ada beberapa kajian yang mengkaji pengaruh gaya keibubapaan terhadap pencapaian akademik pada tahap pendidikan yang berbeza. Kajian oleh [Dhakal \(2020\)](#) mendapati beberapa faktor antaranya faktor sekolah, pelajar, dan ibu bapa yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar. Kajian oleh [Ngien et al., \(2022\)](#) dan [Ramalingam et al. \(2019\)](#) mendapati pengaruh gaya keibubapaan dalam pembelajaran di rumah dan aspek membuat keputusan adalah aspek paling dominan dalam pengaruh ibu bapa kepada pendidikan anak-anak. Justeru, setiap ibu bapa perlu mengetahui dan mengamalkan gaya keibubapaan untuk anak masing-masing.

Gaya keibubapaan bukan sahaja memberi pengaruh kepada pencapaian akademik pelajar namun memberi kesan kepada isu sosial dan emosi pelajar. Kajian [Mokhtar et al. \(2023\)](#) mendapati bukan sahaja gaya keibubapaan mempengaruhi pencapaian akademik namun juga memberi sumbangan yang signifikan terhadap kecerdasan emosi dan tingkah laku pelajar. Terdapat banyak masalah disiplin seperti ponteng sekolah dan masalah sosial di dalam sesebuah kelompok masyarakat yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar jika pelajar tidak diasuh dengan gaya keibubapaan yang sesuai ([Saad et al. 2023](#); [Sagaran & Amir, 2018](#)). Selain itu kajian oleh [Wulandari et al. \(2018\)](#) menunjukkan bahawa gaya keibubapaan ibu bapa turut memberi kesan kepada gejala ponteng sekolah. Manakala dapatan kajian juga menunjukkan pengaruh pembelajaran akademik anak-anak keluarga fakir miskin di sekolah-sekolah Selangor oleh [Abdullah et al. \(2019\)](#) menunjukkan beberapa faktor yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar iaitu faktor persekitaran diikuti faktor guru dan sekolah, ketahanan diri dan yang terakhir ialah faktor ibu bapa dan keluarga.

Terdapat kajian yang menunjukkan bahawa gaya autoritatif adalah yang paling dominan dalam masyarakat di Malaysia. Berbanding gaya autoritarian dan permisif, kajian terhadap anak-anak dalam kalangan kakitangan Kolej Universiti Islam Sultan Azlan Shah mendapati gaya keibubapaan ibu bapa menunjukkan gaya autoritatif menjadi pilihan yang utama ([Omar & Hamzah, 2016](#)). Selain itu, berbanding pelajar yang lemah, kajian oleh [Md. Johan dan Md. Nazeri \(2010\)](#) sebelum ini mendapati gaya keibubapaan autoritatif menjadi gaya utama ibu bapa pelajar yang cemerlang dalam peperiksaan.

Kajian oleh [Yahaya et al. \(2005\)](#) juga mendapati gaya autoritatif adalah gaya keibubapaan yang sering diamalkan terhadap pelajar.

Memang tidak dinafikan lagi faktor utama dalam kehidupan pelajar adalah keluarga. Kajian oleh [S. Dharmalingam dan P. Rajanthiran \(2020\)](#) menunjukkan akademik pelajar secara langsung atau tidak langsung akan dipengaruhi oleh gaya keibubapaan, apatah lagi jika gaya tersebut baik. Selain itu, kajian oleh [Low dan Halim \(2016\)](#) menunjukkan dimensi keibubapaan memberi penekanan yang tinggi dalam pencapaian akademik sains pelajar di sekolah berbanding dimensi lain. Penglibatan ibu bapa di rumah yang melibatkan komunikasi, penyediaan suasana pembelajaran dan sokongan ibu bapa mempunyai memberi pengaruh kepada pencapaian akademik pelajar ([Gosman et al., 2020](#)). Menurut [Raop dan Razali \(2018\)](#) dalam [Ting dan Surat \(2021\)](#), terdapat pelbagai kajian yang menyatakan kaedah pembelajaran, pendekatan pengajaran guru serta sikap pelajar sendiri merupakan faktor-faktor yang menyumbang kepada pencapaian akademik pelajar.

3. Metod Kajian

Bagi mencapai objekif kajian, pengkaji menggunakan kajian kuantitatif. Seterusnya, pengkaji memilih reka bentuk kajian tinjauan iaitu menggunakan borang soal selidik yang diagihkan kepada pelajar. Pengkaji memilih reka bentuk ini kerana dapat mewakili populasi yang hendak dikaji iaitu pelajar tingkatan enam di Sabah. Responden dalam kajian ini adalah pelajar-pelajar tingkatan enam di salah sebuah sekolah di Sabah. Bilangan pelajar tingkatan enam di sekolah tersebut ialah 70 orang pelajar yang tinggal di rumah. Hanya 60 pelajar daripada jumlah keseluruhan pelajar sudah memadai sebagai sampel responden berdasarkan jadual [Krejcie dan Morgan \(1970\)](#) untuk mewakili keseluruhan populasi pelajar dalam kajian ini. Pengkaji menggunakan kaedah persampelan rawak mudah untuk memilih sampel responden. Pengkaji dapat menjimatkan masa, kos dan tenaga melalui kaedah ini.

Soal selidik yang digunakan sebagai instrumen kajian diubah suai daripada soal selidik [Baumrind \(1991\)](#). Soal selidik juga dapat menampung bilangan responden yang ramai. Kebolehpercayaan kajian boleh ditingkatkan dengan bilangan responden yang ramai ([Md. Johan & Md. Nazeri, 2010](#)). Pengkaji akan mengumpul data ini mengikut prosedur bagi melengkapkan kajian. Pengkaji akan mengedarkan borang soal selidik kepada pelajar yang terlibat dalam kajian ini. Kajian dijalankan secara bersemuka dan mengikut Prosedur Pengendalian Standard yang ditetapkan oleh pihak sekolah bagi mendapatkan jawapan kepada persoalan kajian iaitu hubungan gaya keibubapaan dengan pencapaian pelajar dalam subjek Sejarah. Sebelum borang soal selidik diedarkan, pengkaji akan memberikan taklimat ringkas terlebih dahulu tentang cara menjawab borang soal selidik dan kajian yang dijalankan untuk memberi kefahaman kepada sampel kajian. Setelah selesai proses menjawab, borang soal selidik akan dikumpulkan untuk dianalisis bagi membuat keputusan kajian.

Analisis data bermula apabila setelah borang soal selidik dikumpul oleh pengkaji. Data-data yang diperolehi daripada kajian akan diambil untuk diproses bagi membuat kod kepada jawapan-jawapan yang terdapat di borang soal selidik. Analisis data perlu menggunakan Perisian SPSS (*Statistical Package for Social Science*). Data dimasukkan ke dalam perisian SPSS dan dikodkan secara ringkas supaya lebih mudah difahami oleh pengkaji. ntuk menganalisis data deskriptif mengenai latar belakang sosio-demografi pelajar, termasuk faktor-faktor seperti jantina, bangsa, umur ibu, umur bapa, tahap

pendidikan ibu, tahap pendidikan bapa, dan pendapatan, statistik deskriptif digunakan untuk mengira min dan sisihan piawai. Pengkaji juga menggunakan min dan sisihan piawai untuk menentukan prevalens gaya keibubapaan autoritatif, autoritarian dan permisif dalam kalangan ibu bapa pelajar tingkatan enam di Sabah. Tambahan pula, pengkaji menggunakan statistik inferensi, khususnya ujian Korelasi Spearman, untuk mengkaji hipotesis nol berhubung hubungan antara gaya keibubapaan dan pencapaian pelajar dalam Sejarah. Pilihan ini dibuat kerana sifat data: pembolehubah bebas, ciri gaya keibubapaan, adalah data selang, manakala pembolehubah bersandar, pencapaian pelajar dalam Sejarah, adalah data ordinal. Adalah penting untuk ambil perhatian bahawa data dikumpul daripada responden yang sama.

Skala pengukuran yang dibangunkan telah menjalani analisis kebolehpercayaan. Untuk menilai kebolehpercayaan soal selidik yang dibina, statistik Alpha Cronbach telah digunakan untuk menganalisis data kajian. Menggunakan Statistical Package for Social Science (SPSS), ujian kebolehpercayaan telah dijalankan ke atas 20 item soal selidik yang mengukur gaya keibubapaan, menghasilkan nilai kebolehpercayaan 0.825. Apabila nilai alfa menghampiri 1, ia menunjukkan tahap kebolehpercayaan yang sangat tinggi, yang dianggap baik dan berkesan. Kesahan soal selidik disahkan oleh nilai Alpha Cronbach 0.6 atau lebih tinggi. Kesimpulannya, keputusan menunjukkan bahawa pembolehubah dalam kajian ini mempunyai nilai Alpha Cronbach yang boleh diterima dan sangat dipercayai, melepasi ambang 0.6. Oleh itu, kesemua 20 item dianggap mempunyai kebolehpercayaan yang baik dan boleh digunakan untuk tujuan penyelidikan sebenar.

4. Hasil Kajian

4.1. Profil Responden

Taburan responden berdasarkan jantina, bangsa, kumpulan umur ibu bapa, dan tahap pendidikan ibu bapa dibentangkan dalam [Jadual 1](#), menunjukkan kedua-dua kekerapan dan peratusan.

Jadual 1: Analisis Deskriptif Demografi Responden

Maklumat Demografi		Frekuensi (f)	Peratus (%)
Jantina	Lelaki	27	45
	Perempuan	33	55
Kaum	Melayu	14	23.3
	Cina	1	1.7
	India	0	0.0
	Lain-lain	45	75.0
Kumpulan Umur Ibu	20-39 tahun	11	18.3
	40-59 tahun	46	76.7
	60 tahun ke atas	3	5.0
Kumpulan Umur Bapa	20-39 tahun	2	3.3
	40-59 tahun	42	70.0
	60 tahun ke atas	16	26.7
Tahap Pendidikan Ibu	Tidak Bersekolah	25	41.7
	SPM/Sijil Kemahiran	23	38.3
	STPM/ STAM/Diploma	6	10.0
	Ijazah Sarjana Muda	6	10.0
	Sarjana	0	0

Tahap Pendidikan Bapa	Tidak Bersekolah	22	36.7
	SPM/ Sijil Kemahiran	23	38.3
	STPM/ Diploma	7	11.7
	Ijazah Sarjana Muda	7	11.7
	Sarjana	1	1.7

Sebanyak 55% pelajar tingkatan 6 yang dipilih adalah perempuan manakala selebihnya adalah lelaki (45%). 23.3% pelajar terdiri daripada kaum Melayu, 1.7 % kaum Cina, dan 75% terdiri daripada lain-lain kaum. Kumpulan umur ibu responden terbahagi kepada tiga iaitu dalam lingkungan 20-39 tahun sebanyak 18.3%, lingkungan umur 40-59 tahun sebanyak 76.6% dan lingkungan umur 60 tahun ke atas sebanyak 5.0%. Manakala bagi kumpulan umur bapa responden ialah dalam lingkungan umur 20-39 tahun sebanyak 3.3 %, lingkungan umur 40-59 tahun sebanyak 70% dan lingkungan umur 60 tahun ke atas sebanyak 26.7%. Bagi tahap pendidikan ibu responden pula, yang tidak bersekolah sebanyak 41.7%, yang belajar sehingga SPM atau sijil kemahiran sebanyak 38.3%, yang mempunyai sijil STPM atau diploma sebanyak 6 orang iaitu 10% dan ibu responden yang mempunyai ijazah sarjana muda sebanyak 10%. Seterusnya, bagi tahap pendidikan bapa responden, yang tidak bersekolah sebanyak 36.7%, yang mengambil SPM / sijil kemahiran sebanyak 38.3%, yang mempunyai sijil STPM atau diploma sebanyak 11.7% manakala yang mempunyai ijazah adalah sebanyak 1.7%.

4.2. Jenis Gaya Keibubapaan

Salah satu objektif kajian ini adalah untuk mengenalpasti tahap jenis gaya keibubapaan untuk meningkatkan pencapaian subjek Sejarah dalam kalangan pelajar tingkatan 6 di Sabah. Di Sabah, dalam kalangan pelajar tingkatan 6, nilai min dan sisihan piawai bagi gaya keibubapaan yang berbeza dibentangkan dalam [Jadual 2](#). Kajian memfokuskan kepada tiga gaya keibubapaan: autoritatif, autoritarian dan permisif. Kedua-dua gaya autoritatif dan autoritarian mempunyai nilai min melebihi 3.000, dengan gaya keibubapaan autoritatif mempunyai nilai min tertinggi (min = 3.7690, sp = 0.79495). Sebaliknya, gaya keibubapaan permisif mempunyai nilai min yang paling rendah (min = 2.7417, sp = 0.75566), iaitu di bawah 3.00. Dapatan ini menunjukkan bahawa gaya keibubapaan yang paling biasa digunakan dalam kalangan pelajar tingkatan 6 di Sabah adalah autoritatif, manakala gaya keibubapaan permisif adalah yang paling jarang digunakan oleh ibu bapa.

Jadual 2: Jenis Gaya Keibubapaan

	Item	Min	Sisihan Piawai
1	Gaya Keibubapaan Autoritatif (<i>Authoritative</i>)	3.7690	0.53909
2	Gaya Keibubapaan Autoritarian (<i>Authoritarian</i>)	3.1619	0.79495
3	Gaya Keibubapaan Permisif (<i>Permissive</i>)	2.7417	0.75566

4.3. Tahap hubungan antara gaya keibubapaan dengan pencapaian subjek Sejarah

Secara umumnya, korelasi menerangkan kesan bahawa dua atau lebih fenomena berlaku bersama-sama dan oleh itu ia dikaitkan. Nilai kolerasi adalah daripada -1.00 hingga +1.00. Kajian ini menggunakan Ujian Korelasi Spearman Rho untuk memeriksa sama ada gaya keibubapaan autoritarian, permisif dan autoritatif mempunyai hubungan atau tidak

dengan pencapaian akademik pelajar. [Jadual 3](#) menunjukkan korelasi antara jenis gaya keibubapaan dan pencapaian subjek Sejarah pelajar tingkatan enam di Sabah.

Jadual 3: Korelasi antara Jenis Gaya Keibubapaan dan Pencapaian Subjek Sejarah

			Autoritatif	Autoritarian	Permisif	GPA Sejarah
Spearman's rho	Autoritatif	Correlation Coefficient	1.000	.213	.166	.042
		Sig. (2-tailed)	.	.103	.204	.747
		N	60	60	60	60
	Autoritarian	Correlation Coefficient	.213	1.000	.311*	.023
		Sig. (2-tailed)	.103	.	.016	.860
		N	60	60	60	60
	Permisif	Correlation Coefficient	.166	.311*	1.000	.040
		Sig. (2-tailed)	.204	.016	.	.760
		N	60	60	60	60
	GPA Sejarah	Correlation Coefficient	.042	.023	.040	1.000
		Sig. (2-tailed)	.747	.860	.760	.
		N	60	60	60	60

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Berdasarkan [Jadual 3](#), dapat disimpulkan bahawa tidak terdapatnya hubungan gaya keibubapaan dengan pencapaian subjek Sejarah. Hal ini berdasarkan nilai *p-value* antara tiga pemboleh ubah masing-masing mencatatkan nilai lebih tinggi daripada daripada $\alpha = 0.05$. Data menunjukkan *p-value*=0.74 bagi gaya keibubapaan autoritatif, *p-value*= 0.86 bagi gaya keibubapaan autoritarian dan *p-value*= 0.76 bagi gaya keibubapaan permisif. Justeru itu, hipotesis null diterima bahawa tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya keibubapaan dengan pencapaian subjek Sejarah.

5. Kesimpulan

Hasil kajian menunjukkan bahawa gaya keibubapaan yang sering diterapkan dalam kalangan pelajar tingkatan enam di Sabah ialah gaya autoritatif diikuti gaya autoritarian. Namun, ada juga sebilangan kecil ibu bapa mengamalkan gaya permisif dengan anak mereka. Hasil ini selari dengan dapatan kajian sebelum ini yang menunjukkan gaya didikan utama bagi pelajar ialah autoritatif ([Gosman et al., 2020](#); [Low & Halim, 2016](#); [Md. Johan & Md. Nazeri, 2010](#); [Omar & Hamzah, 2016](#); [Ramalingam et al., 2019](#)).

Hasil kajian menunjukkan bahawa tidak terdapat perkaitan antara cara ibu bapa membesarkan anak dengan prestasi akademik pelajar tingkatan enam di Sabah. Dapatan ini selari dengan kajian lepas yang dijalankan oleh [Mahamud et al. \(2018\)](#) dan [Yahaya et al. \(2005\)](#), yang juga mendapati tiada hubungan yang signifikan antara kedua-dua pembolehubah ini. Kajian menunjukkan bahawa gaya keibubapaan tidak memberi kesan

kepada pencapaian akademik. Walau bagaimanapun, kesimpulan ini bercanggah dengan dapatan [Ngien et al. \(2022\)](#), yang berpendapat bahawa memang ada kaitan antara gaya keibubapaan dan prestasi akademik. Untuk kajian akan datang, adalah disyorkan penyelidik mempertimbangkan faktor tambahan seperti ciri guru, atribut pelajar, dan pembolehubah berkaitan sekolah. Selain itu, adalah berfaedah untuk mempelbagaikan kaedah pengumpulan data dengan menggabungkan temu bual dan pemerhatian bersama pendekatan soal selidik.

Kajian ini hanya melihat bagaimana cara keibubapaan ibu bapa mempengaruhi prestasi anak-anak di sekolah menengah. Tetapi masih ada perkara yang perlu kita pelajari lebih lanjut. Kita harus melakukan lebih banyak penyelidikan untuk menjadikan penemuan lebih kukuh. Sebagai contoh, kita boleh mengkaji bagaimana cara pengajaran guru membantu pelajar menjadi lebih baik di sekolah. Adalah penting untuk memahami cara guru mengajar mata pelajaran yang berbeza di sekolah. Kajian lain yang boleh kita lakukan ialah melihat sama ada cara guru mengajar sepadan dengan cara pelajar belajar. Jika ia sepadan, ia boleh membantu pelajar melakukan lebih baik di sekolah. Kajian ini juga boleh membantu kita memahami sejauh mana cara guru mengajar mempengaruhi prestasi pelajar dalam mata pelajaran yang mereka pelajari ([Ting & Surat, 2021](#)).

Di sekolah, guru harus memahami bahawa ibu bapa mempunyai cara yang berbeza untuk membesarkan anak-anak mereka ([Raop & Razali, 2018](#)). Mereka harus mempertimbangkan bagaimana setiap pelajar dibesarkan apabila memutuskan cara untuk mengajar mereka. Guru harus memilih aktiviti yang sesuai dengan kehidupan rumah setiap pelajar. Adalah penting untuk guru ingat bahawa gaya keibubapaan yang dipanggil "berwibawa" amat baik untuk membantu pelajar mencapai prestasi yang baik di sekolah. Pihak sekolah dan masyarakat boleh menawarkan kelas atau program untuk mengajar ibu bapa tentang cara terbaik untuk membesarkan anak mereka supaya mereka berjaya di sekolah. Mereka juga boleh membantu keluarga yang kurang wang mencari sumber dan sokongan untuk membantu anak-anak mereka melakukan yang lebih baik. Pihak sekolah juga boleh mengadakan perjumpaan dengan ibu bapa yang mempunyai anak-anak berprestasi rendah di sekolah ([Ngien et al, 2022](#)). Ibu bapa ini boleh belajar tentang gaya keibubapaan yang baik yang boleh membantu anak-anak mereka. Mungkin sukar untuk mengumpulkan semua ibu bapa serentak, tetapi mereka boleh dikumpulkan ke dalam kumpulan yang lebih kecil untuk mesyuarat biasa. Pihak sekolah perlu merancang dengan teliti dan bekerjasama dengan orang dan organisasi yang berbeza untuk menjayakan rancangan ini.

Kajian ini diharap dapat memberi kelebihan kepada ibu bapa dalam memilih gaya keibubapaan yang sesuai agar dapat membantu anak-anak dalam perkembangan kognitif, personaliti dan proses pembelajaran itu sendiri ([Md. Johan & Md. Nazeri, 2010](#)). Jika ibu bapa mengamalkan gaya keibubapaan yang beribawa, hal ini akan dapat membantu pelajar daripada pelbagai aspek ([S. Dharmalingam & P. Rajanthiran, 2020](#)). Setiap gaya keibubapaan mempunyai ciri-ciri yang berbeza dan baik buruknya sendiri namun ibu bapa perlu elakkan daripada mendesak anak sehingga mereka menjadi tertekan. Selain itu, kajian mengenai pelaksanaan sarana ibu bapa dalam Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 boleh merujuk kepada kajian ini yang mana akan memberi gambaran dan maklumat trend penglibatan ibu bapa yang terkini.

Kelulusan Etika dan Persetujuan untuk Menyertai Kajian (*Ethics Approval and Consent to Participate*)

Para penyelidik menggunakan garis panduan etika penyelidikan yang disediakan oleh Jawatankuasa Etika Penyelidikan Universiti Kebangsaan Malaysia (RECUKM). Semua prosedur yang dilakukan dalam kajian ini yang melibatkan subjek manusia telah dijalankan mengikut piawaian etika jawatankuasa penyelidikan institusi. Kebenaran dan persetujuan mengikuti kajian turut diperoleh daripada semua peserta kajian.

Penghargaan (*Acknowledgement*)

Terima kasih kepada semua yang terlibat serta pihak yang telah memberikan kerjasama dalam menjayakan kajian ini

Kewangan (*Funding*)

Kajian dan penerbitan ini tidak menerima sebarang tajaan atau bantuan kewangan dari mana-mana pihak.

Konflik Kepentingan (*Conflict of Interest*)

Penulis tidak mempunyai konflik kepentingan berkenaan penyelidikan atau penerbitan kajian ini.

Rujukan

- Abdullah, Z., Ismail, S. N., Shafee, S., Shaharom, M. S. N., & A.Ghani, M. F. (2019). Pengaruh pembelajaran akademik anak-anak keluarga fakir miskin di sekolah-sekolah Selangor. *JuPiDi: Jurnal Kepimpinan Pendidikan*, 6(2), 44–70. <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JUPIDI/article/view/17354>
- Abdul Razak, H. (2015). *Hubungan antara personaliti Big Five terhadap pencapaian akademik pelajar*. [Unpublished Final Year Project Report]. Universiti Malaysia Sarawak (UNIMAS)
- Ahmad, A. & Mohd, N. (2016) *Persekitaran keluarga dan kesannya terhadap pendidikan anak-anak jalanan di Jalan Chow Kit* [Kertas kerja penyelidikan yang dijalankan, Kuala Lumpur] DOI: 10.13140/RG.2.2.15130.75202
- Asnawi, A. A., Sombuling, A. & Madlan @ Endalan, L. (2017). Penerimaan gaya keibubapaan dalam kalangan remaja dan kesannya terhadap perkembangan kecerdasan emosi. *Jurnal Psikologi Malaysia*, 31(2), 78–89. <https://journalarticle.ukm.my/21483/>
- Baumrind, D. (1991). The influence of parenting style on adolescent competence and substance use. *The Journal of Early Adolescence*, 11(1), 56–95. <https://doi.org/10.1177/0272431691111004>
- Dhakal, K. (2020). Factors affecting academic performance of students at community secondary school in Nepal. *Merit Research Journal of Education and Review*, 8(9), 165–170.
- Epstein, J.L. (2009). *In School, family, and community partnerships: Your handbook for action (3rd ed.)*. USA: Corwin Press
- Fernández-Alonso, R., Álvarez-Díaz, M., Woitschach, P., Suárez-Álvarez, J., & Cuesta, M. (2017). Parental involvement and academic performance: Less control and more

- communication. *Psicothema*, 29(4), 453–461.
<https://doi.org/10.7334/psicothema2017.181>
- Gosman, M., Nazarudin, M. N., Noordin, Z., Saharin, A., & Saili, S.R. (2020). Hubungan penglibatan ibu bapa dan peranan guru dengan pencapaian akademik pelajar sekolah. *International Research Journal of Education and Sciences (IRJES)*, 4(1), 1-12
- Ismail, M. E., Hashim, S., Hamzah, N., A. Samad. N., Masran, S. H., M. Daud, K. A., M. Amin N. F., Samsudin, M. A., & Kamarudin, N. Z. S. (2019). Factors that influence students' learning: An observation on vocational college students. *Journal of Technical Education and Training*, 11(1), 93-99. <https://doi.org/10.30880/jtet.2019.11.01.12>
- Ismail, M. R., Ghazali, A. R., A. Latif, K. A., Maromar, F., & Man, S. (2020). Hubungan antara faktor dalaman dan faktor luaran dalam mempengaruhi kemahiran menulis Bahasa Arab pelajar di Institusi Pengajian Tinggi Malaysia. *E-Jurnal Bahasa Dan Linguistik (e-JBL)*, 2(1), 1-12. <https://doi.org/10.53840/ejbl.v2i1.29>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Low, K. L. & Halim, L., (2016). Pengaruh penglibatan ibu bapa/penjaga dalam pencapaian akademik sains pelajar di sekolah berprestasi tinggi Melaka. *Seminar Pendidikan Transdisiplin (Sted2017)*, UKM, 674-684
- Mahamud, I. Y., C. Hassan, N., & M. Fakhrudin, F. (2018). Penglibatan ibu bapa dalam aktiviti pembelajaran anak di rumah dan hubungannya dengan pencapaian akademik murid sekolah agama bantuan kerajaan (SABK). *E-Jurnal Penyelidikan Dan Inovasi (E-JPI)*, 5(1), 42–62. <http://psasir.upm.edu.my/id/eprint/75236/>
- Md. Johan, O., & Md. Nazeri, N. (2010). *Profil gaya didikan ibu bapa pelajar cemerlang berbanding pelajar lemah*. UTM.
- Mokhtar, F. N., Abu Talib, J., Nurdin, F. N. A., & Ab Raji, N. A. (2023). Jenis gaya asuhan ibu bapa, kecerdasan emosi dan hubungannya dengan tingkah laku remaja delinkuen. *Universiti Malaysia Terengganu Journal of Undergraduate Research*, 5(2), 43–54. <https://doi.org/10.46754/umtjur.v5i2.383>
- Ngien, H. W., Rajoo, M., & Samot @ Samat, N. A. (2022). Analisis literatur bersistematik terhadap hubungan antara keterlibatan ibu bapa dengan prestasi akademik. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 3(4), 344-363. <https://myjms.mohe.gov.my/index.php/jdpdp/article/view/16759>
- Omar, M., & Hamzah, S. S. (2016). Gaya asuhan ibu bapa terhadap anak-anak dalam kalangan kakitangan Kolej Universiti Islam Sultan Azlan Shah. *Al-Qimah Al-Mudhafah*, saa2(1). <http://devojs.usas.edu.my/alqimah/index.php/journal/article/view/39>
- Ramalingam, S., Maniam, M., & Karuppanan, G. (2019). Parents involvement in Selangor Tamil school students' academic achievement. *Muallim Journal of Social Sciences and Humanities*, 3(3), 308-333. <https://doi.org/10.33306/mjssh24>
- Raop, N. A. & Razali, S. (2018). Mengenalpasti faktor-faktor yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar Sarjana Muda Psikologi, Kolej Universiti Islam Melaka (KUIM). *Jurnal Sains Sosial*, 7, 77-87. <https://kuim.edu.my/journal/index.php/JSS/article/view/466>
- Razali, S. N. (2014). *Gaya keibubapaan terhadap pencapaian akademik pelajar sekolah menengah* [Thesis sarjana]. Universiti Tun Hussein Onn Malaysia
- Saad, L., Hamid, N., Sani, N., & Kamal, U. A. (2023). Parenting styles of low-income parents against truancy symptoms among secondary school students. *International Journal of Education, Psychology and Counseling*, 8(50), 561–576. <https://doi.org/10.35631/ijepc.850040>
- Sagaran, P. & Amir, R., (2018). Gaya keibubapaan terhadap lima konsep sendiri pelajar sekolah rendah di Selangor. *PROSIDING Seminar Pendidikan Transdisiplin*

- (STEd2018). Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, 11 – 12 Disember 2018
- S. Dharmalingam, G. M. & P. Rajanthiran, R. S. (2019). Implikasi status sosioekonomi keluarga dan persekitaraan terhadap keciciran murid India: Kajian kes di Puchong. *International Journal of Education, Psychology and Counseling*, 4(33), 284-297. <https://doi.org/10.35631/IJEPC.4330022>
- Studer, J.R. & Diambra, J.F. (2010) Getting started. In J.R. Studer & J.F. Diambra (Eds.), *A guide to practicum and internship for school counselors-in-training* (pp.3-13). New York: Routledge.
- Ting, J. C. D., & Surat, S. (2021). Sorotan literatur bersistematik : Faktor-faktor mempengaruhi pencapaian akademik pelajar. *Malaysian Journal of Social Sciences and Humanities (MJSSH)*, 6(12), 137 - 157. <https://doi.org/10.47405/mjssh.v6i12.1210>
- Wulandari, D., Lee, J. C., & Narawi, N. S. (2018). Pengaruh gaya asuhan ibu bapa terhadap gejala ponteng sekolah. *Journal of Education and Social Sciences*, 9(2), 11–22. <https://ir.unimas.my/id/eprint/20140/>
- Yahaya, A., Boon, Y. & Noordin. K. (2005). Hubungan antara konsep sendiri, motivasi dan gaya keibubapaan dengan pencapaian pelajar. Dlm. *International Conference on Learning and Motivation*, City Bayview Hotel, Langkawi, 10-12 Sept 2005